

stoffets egenskaber. Dét bruger man jo så – og det har vi også været igennem i udvalget – en langt større sikkerhedsfaktor. Ved den efterfølgende fastlæggelse af grænseværdierne er hovedprincippet stadig væk, at overskridelse af grænseværdierne under ingen omstændigheder må kunne føre til, at mennesker kommer til at indtage stoffet i mængder, der overstiger det, man kalder for almindelig daglig indtagelse.

For pesticidernes vedkommende er der et andet hovedprincip, og det er, at restkoncentrationerne ikke fastsættes større, end god landbrugsmæssig praksis tilsiger. Det er derfor vigtigt at slå fast, at grænseværdierne og fastsættelsen af dem i vores fødevarer grundlæggende bygger på det, det hele tiden har gjort, nemlig på et forsigtighedsprincip, der selvfølgelig har det klare formål at sikre forbrugerne, at der ikke er sundhedsmæssige betænkeligheder ved at spise vores fødevarer. Sådan er det stadig væk.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil da godt sige til ministeren, at jeg er dybt utryk ved de toksikologiske undersøgelser, der bliver foretaget af stofferne i dag, og som danner baggrund for de grænseværdier, der bliver fastsat. Det opfatter jeg også som værende det synspunkt, Sundhedsstyrelsen har givet udtryk for, netop fordi undersøgelsen kun vedrører det enkelte stof, fordi man ikke tager hensyn til virkningerne af mange stoffer samtidig, fordi man ikke tager hensyn af virkningerne over et langt menneskeliv, og fordi man ikke tager hensyn til virkningerne på små børn.

Det er da rigtigt, at mange af grænseværdierne er internationalt fastsat. Jeg har heller ikke bedt ministeren om at tage et ensidigt dansk initiativ til at nedsætte dem. Jeg er helt tilfreds med, at regeringen, hvis man ønsker at nedsætte grænseværdierne, siger, at en meget stor del af dette arbejde skal finde sted på EU-niveau, for det er ad den vej, det skal ske. Men det ville være en god tilkendegivelse at få.

Jeg bliver derfor nødt til at spørge endnu en gang, om ministeren er enig i, at man bør arbejde for, at grænseværdierne bliver sat ned, sådan som Sundhedsstyrelsen offentligt har anbefalet.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Regeringen er enig med spørgeren i, som jeg sagde allerførst, at arbejde for både nationalt, internationalt og på EU-plan at få de grænseværdier så langt ned som overhovedet muligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1459

18) Til erhvervsministeren af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren anmode Klagenævnet for Udbud om at undersøge den af Fyns Amts afholdte licitation om anskaffelse af et hospitalsinformationssystem?«

Jens Løgstrup Madsen (V):

Det er af almen interesse, at overtrædelser af EU's udbudsdirektiver straffes; ellers risikerer de udbydende myndigheder en situation, hvor tilbudsgivere afholder sig fra at byde på grund af sandsynligheden for at blive vraget på forhånd. Dermed risikerer det danske samfund at blive præget af manglende konkurrence og dermed højere priser og lavere investeringer.

Det er jo helt klart situationen her, hvor der er en klokkeklar indstilling fra styregruppen om, at man skal vælge IBM. Alligevel ønsker man ikke at gennemføre licitationen, og man begrundet det endda med, at man ikke mener, at IBM har tilstrækkelig stor markedsandel i Skandinavien og i Danmark.

På den baggrund, og specielt da man jo fra Fyns Amt har valgt at begrunde det, og specielt også, fordi man i det foreløbige udspil fra regeringen, »Offentligt/privat – lige konkurrence«, har peget på, at der kan være problemer her, synes jeg, at der er god grund til, at ministeren beder Klagenævnet for Udbud om at undersøge den konkrete sag.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg må for det første sige til spørgeren, at jeg ikke kender den konkrete sag, så alene af den grund ville det vel være noget hasarderet at begynde at indbringe den for et klagenævn.

Det er fuldstændig rigtigt, som spørgeren er inde på, at Erhvervsministeriet kan indbringe en klage. Det er dog forudsat i alle disse regelsæt, at det er de parter, som har en eller anden direkte involvering i projektet i form af økonomiske interesser, der først og fremmest kan indgive en klage. Om det er sket, ved jeg ikke, men det kan jeg vel få oplyst.

Dér, hvor man har tænkt sig, at ministeriet skulle kunne gå ind og klage, var i tilfælde, hvor der var tale om en alvorlig tilsidesættelse af Danmarks EU-retlige forpligtelser, og jeg kan i